

ภาคผนวก

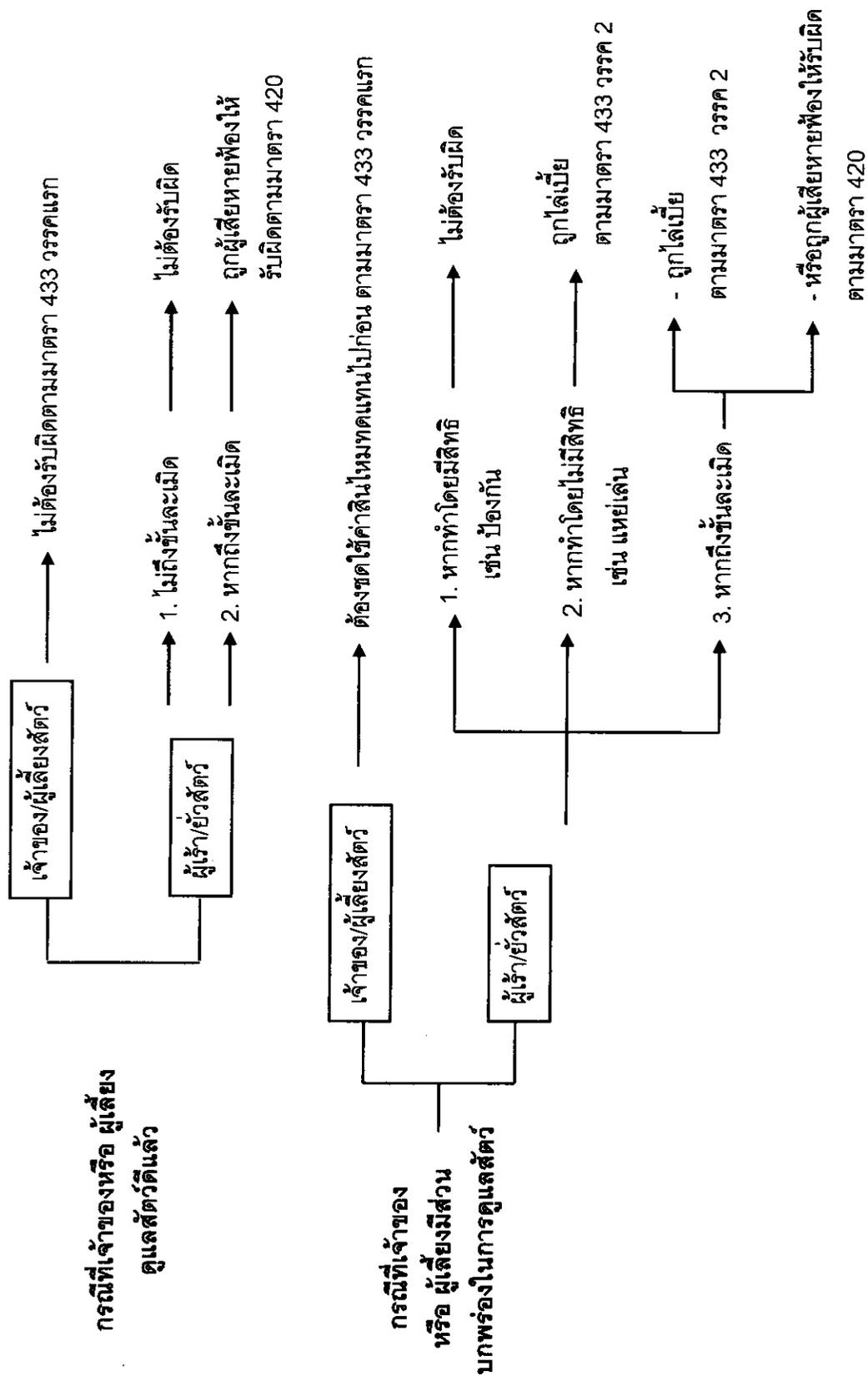
ผนวก ก

แผนภูมิประกอบการศึกษา

ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมาตรา 420 กับมาตรา 433

เรื่อง	มาตรา 420	มาตรา 433
พื้นฐานของ ความรับผิด	ความผิด (Liability based on Fault)	ข้อสันนิษฐานความผิด (Presumption of Fault)
หลักความรับผิด	รับผิดเพื่อละเมิดใน การกระทำของตนเอง	รับผิดในความเสียหาย อันเกิดจากทรัพย์
บุคคลผู้ต้องรับผิด	ผู้กระทำละเมิดเอง	1. เจ้าของสัตว์ หรือ 2. บุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาไว้ แทนเจ้าของ
ภาวะการพิสูจน์	จงใจ หรือ ประมาทเลินเล่อ	1. ความเสียหายเกิดขึ้นเพราะสัตว์ 2. ฐานะของบุคคลผู้ต้องรับผิด
เหตุยกเว้น ความรับผิด	ไม่มี	1. พิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความ ระมัดระวังอันสมควรแก่ การเลี้ยง การรักษาตามชนิด และนิสัยของ สัตว์ หรือตามพฤติการณ์อย่างอื่น หรือ 2. ความเสียหายนั้นย่อมจะต้องเกิด มีขึ้นทั้งที่ได้ใช้ความระมัดระวังถึง เพียงนั้น
การใช้สิทธิไล่เบียด	ไม่มี	บุคคลผู้ต้องรับผิดจะใช้สิทธิไล่เบียด เอาแก่บุคคลผู้ที่เร้าหรือยั่วสัตว์นั้น โดยละเมิด หรือเอาแก่เจ้าของสัตว์ อื่นอันมาเร้าหรือยั่วสัตว์นั้นๆ ก็ได้

การใช้สิทธิไล่เบียด ตามมาตรา 433 วรรคสอง

ความหมายและประเภทของ "สัตว์"

ประเทศ	ประเด็น	มีนิยาม	มีการแบ่งประเภท
	ไทย	X	X
	เยอรมัน	X	✓
	ฝรั่งเศส	X	X
	สวิตเซอร์แลนด์	X	X
	อังกฤษ	✓	✓
สหรัฐอเมริกา	มลรัฐมินเนโซต้า	✓	✓
	มลรัฐเท็กซัส	✓	✓
	มลรัฐแคลิฟอร์เนีย	✓	✓

